
[2008-12-RE](#)

CAUSA 2008-12-RE

Número de registre 188-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 15 DE JULIOL DEL 2008

BOPA núm. 57, del 30 de juliol del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 d'abril del 2008, per la representació processal del Sr. Mauricio Di Fabio, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les sentències del 24 de gener del 2008 i del 29 de febrer del mateix any, dictades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a la presumpció d'innocència, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs per haver vulnerat els drets anteriorment esmentats, que retrotregui les actuacions al moment anterior a la celebració de la vista oral, que es practiqui una nova prova pericial mèdico-forense del recurrent i que es doni vista a la defensa dels documents rebuts pel Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'autenticitat del document d'identitat del recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 d'abril del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedents

Primer

El 27 de setembre del 2007, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Mauricio Di Fabio, com a penalment responsable en concepte d'autor del delicte major continuat de furt amb força a les coses o escalament amb accés il·lícit en casa habitada, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a sis anys de presó ferma, a ser expulsat del Principat per

un període de 25 anys i a pagar les despeses processals causades.

Segon

La defensa del Sr. Mauricio Di Fabio va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 24 de gener del 2008, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar-lo i va confirmar íntegrament la sentència de primera instància.

En el decurs d'aquesta instància, la defensa esmentada va aportar un passaport expedit a Itàlia per tal de, segons el seu parer, aclarir la vertadera identitat del seu client. Tanmateix, els exàmens efectuats pel Servei de Policia, a petició del Ministeri Fiscal, van establir que es tractava d'un document falsificat a partir d'un document verge robat el 13 de novembre del 2006 a Montefusio (Itàlia).

Tercer

La defensa del Sr. Mauricio Di Fabio va presentar aleshores un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havien vulnerat els drets a la jurisdicció, a la defensa, a la presumpció d'innocència, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Quart

El 29 de febrer del 2008, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar-lo íntegrament.

Cinquè

L'1 d'abril del 2008, la representació processal del Sr. Mauricio Di Fabio va presentar un recurs d'empara en què manifestava que les decisions dictades per la justícia ordinària haurien vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a la defensa, a la presumpció d'innocència, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, per tal com, en primer lloc, l'informe mèdic de l'expert psiquiatra, que va ser "una llosa molt pesada" sobre la seva innocència es va obtenir de manera il·lícita i amb vulneració dels drets fonamentals del recurrent, perquè aquest psiquiatra l'hauria examinat massa breument. Per tant, aquest informe i la declaració del psiquiatra haurien de ser considerats nuls de ple dret.

I, en segon lloc, aquesta part considera que el Tribunal Superior de Justícia hagués hagut de donar vista del resultat de la investigació realitzada en el marc de la legalitat del documentat d'identitat presentat abans d'haver dictat la seva sentència. Efectivament, a partir del moment en què l'informe del Servei de Policia conclou en el caràcter no autèntic del passaport i en què un altre procediment s'havia iniciat, la representació processal del recurrent considera que "hagués estat del tot imprescindible que el Tribunal Superior de Justícia ens hagués donat vista, anteriorment a dictar sentència, del contingut dels possibles documents que corroborarien (suposadament) la falsedat del referit document, per poder exercir el dret de contradicció". Ara bé, com que no ho va fer es van vulnerar els drets constitucionals del recurrent. En aquestes condicions, el fet que el Tribunal Superior de Justícia considerés aquest document fals, "sense que el procediment paral·lel obert al respecte hagi finalitzat, ni sense haver donat trasllat a aquesta part del resultat de les averiguacions de dita prova" deixa a aquesta part en una situació d'indefensió manifesta.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs per haver vulnerat els drets anteriorment esmentats, que retrotregui les actuacions al moment anterior a la celebració de la vista oral, que es practiqui una nova prova pericial mèdico-forense del recurrent i que es doni vista a la defensa dels documents rebuts pel Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'autenticitat del document d'identitat del recurrent.

Sisè

El 23 d'abril del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual manifesta que les sentències objecte de recurs, en quant a la motivació, contenen un raonament mínim suficient, del qual es pot desprendre que la decisió no és arbitrària. Tampoc s'observa, en aquest cas, cap incongruència omissiva que provoqui una privació o una disminució de l'exercici real i efectiu dels drets d'al·legació i de defensa en el procés.

Pel que fa a la pericial psiquiàtrica, és molt difícil valorar el temps necessari per explorar una persona, tot i així, la manca de dedicació del perit és una qüestió que afecta a l'eficàcia probatòria i que, per tant, entra de ple en el terreny de la valoració de la prova, no en el de la seva validesa o legalitat.

Pel que fa a la validesa del passaport, el Ministeri Fiscal afirma que la part demandant no pot aixecar greuges sobre les verificacions efectuades sobre els seus propis mitjans de prova. Aquests mitjans no es poden rebutjar o admetre, tractant-se d'un document d'identitat, sense fer les verificacions corresponents. El batlle que instrueix la causa del document robat i falsificat farà totes les diligències escaients i dictarà les resolucions adients, i es davant seu que la defensa haurà d'intervenir per defensar els interessos del seu representat.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-12-RE.

Fonaments jurídics

Primer

Per tal com s'invoca la nul·litat de ple dret de l'informe pericial i de la declaració del psiquiatra, perquè aquest havia examinat l'inculpat massa breument, la representació processal del recurrent pretén dur el Tribunal Constitucional en el terreny de la valoració dels elements de prova.

En primer lloc, convé remarcar que sobre aquest punt de la mesura d'instrucció que constitueix la pericial, les decisions objecte de recurs del 24 de gener del 2008 i del 29 de febrer del mateix any estan motivades de manera precisa i explícita i que, per tant, són a bastament suficients, tant pel que fa a l'apreciació de la pretesa nul·litat de la prova com pel que fa al seu caràcter probatori.

Dit això, reprenent l'argumentació davant el Tribunal Constitucional, el recurrent omet, que com que aquest Tribunal no és un tercer grau de jurisdicció, no pot entrar a valorar l'encert de les decisions de justícia que ha d'examinar en el marc d'un recurs d'empara, en relació amb les quals només exerceix un control extern, de motivació, d'arbitrarietat i d'error material manifest, i que no li correspon pronunciar-se sobre les apreciacions del Tribunal Superior de Justícia pel que fa al valor probatori dels elements de prova constituïts en l'informe pericial i per la declaració del psiquiatra.

Per tant, pel que fa a aquest punt, no s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de

la Constitució.

Segon

Quant al segon punt de les seves al·legacions, d'acord amb el qual el Tribunal Superior de Justícia hauria vulnerat els seus drets constitucionals, ja que no se li hauria comunicat els documents relatius a la falsificació del seu passaport, tot i que un procediment acabava de ser iniciat pel Ministeri Fiscal davant la Batllia (cosa que, segons el seu parer, hauria vulnerat el seu dret a la defensa i el principi contradictori), el recurrent confon dues instàncies diferents que són en realitat totalment independents. D'una part, el procediment que té per objecte el delicte major continuat de furt amb força a les coses o escalament amb accés il·lícit en casa habitada que va concloure amb la sentència del 24 de gener del 2008, dictada pel Tribunal Superior de Justícia i, d'altra banda, un altre procediment, actualment en curs davant la Batllia, per ús i comunicació de document no autèntic.

Si suposéssim, pel desenvolupament del raonament, que en el marc d'aquesta darrera instància, els documents relatius a la falsificació eventual del passaport no li fossin comunicats, es podria admetre que l'interessat situés el debat contenciós en el terreny de la vulneració dels seus drets a la defensa, ara bé, això no tindria estrictament res a veure amb la instància que l'ha condemnat per furt.

Així doncs, a partir del moment en què els jutges del fons van considerar que el delicte de furt li era efectivament imputable, la qüestió de saber si el passaport que va exhibir més tard era o no una falsificació no podia tenir cap incidència en la decisió sobre el fons de l'assumpte jutjat.

Aquest segon greuge no pot ser objecte d'enjudiciament.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-12-RE, interposat per la representació processal del Sr. X, que diu anomenar-se Mauricio Di Fabio, contra les sentències del 24 de gener del 2008 i del 29 de febrer del mateix any, dictades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de juliol del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Magistrat